

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 07.03.1972, sp. zn. 4 To 54/71, ECLI:CZ:NS:1972:4.TO.54.1971.1

Číslo: 5/1973

Právní věta: Ke zkrácení daně ve smyslu ustanovení § 148 tr. zák. může dojít jen do doby, než byla daň daňovým poplatníkem zaplacená. Byla-li daň správně vyměřena a daňovým poplatníkem zaplacená (jemu sražena), nelze ve vztahu k takové dani spáchat trestný čin zkrácení daně podle § 148 tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 07.03.1972

Spisová značka: 4 To 54/71

Číslo rozhodnutí: 5

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: poplatku a jiné podobné povinné platby, Zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby

Předpisy: 140/1961 Sb. § 130

§ 132

§ 148 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozsudkem krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. listopadu 1971 sp. zn. 1 T 47/71 byla obžalovaná V. S. uznána vinnou trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. b), c), odst. 2 písm. b), odst. 4 tr. zák. v jednočinném souběhu s trestným činem zkrácení daně podle § 148 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zák. a trestným činem porušování povinnosti v provozu socialistické organizace podle § 130 odst. 1 tr. zák.

Trestné činy měla spáchat tak, že v době od 3. listopadu 1966 do 12. října 1970 ve funkci vedoucí účetní skupiny při železniční stanici v Ústí nad Labem soustavně prováděla různé machinace tím, že na výběrky (šeky), které nebyly kryty mzdovými doklady, prováděla výběry peněz v pobočce Státní banky v Ústí nad Labem, které si ponechala pro svou potřebu. Získala tak částku 188 561 Kčs. Aby znemožnila odhalení těchto výběrů, snižovala odvod daně ze mzdy, která byla pracovníkům železniční stanice v Ústí nad Labem sražena a která byla poukazována na konto finančního odboru ONV v Ústí nad Labem, a to o částku odpovídající výši neoprávněných a nekrytých výběrů v bance. Nižší odvody daně ze mzdy zakrývala tím, že prováděla nedovolené úpravy sestav strojového zpracování mezd tak, aby v sumáři výplatních listin, který rovněž sama sestavovala, daň ze mzdy odpovídala nižším odvodům.

K odvolání obžalované zrušil Nejvyšší soud ČSR zčásti rozsudek krajského soudu, uznal ji vinnou trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. b), odst. 4 tr. zák. a za tento a další trestný čin jí uložil nový trest.

Z odůvodnění:

Objektivní stránka trestného činu zkrácení daně podle § 148 odst. 1 tr. zák. záleží ve zkrácení daně ve větším rozsahu. Zkrácení daně směřuje k tomu, aby buď bylo znemožněno vyměření daně vůbec nebo aby se alespoň docílilo vyměření daně nižší než v částce odpovídající zákonu. Pachatelem tohoto trestného činu může být nejen poplatník (subjekt daně), nýbrž i ten, kdo má příslušnými předpisy uloženy určité povinnosti při vyměřování, srážce nebo vybírání daně. Pod znak „zkrácení daně“ patří zejména vylákání daňové výhody a úmyslné neprovedení srážek daně, případně úmyslné provedení takových srážek v menším rozsahu, než odpovídá zákonu. Z toho, co bylo uvedeno, ze zřejmé, že ke zkrácení daně ve smyslu ustanovení § 148 tr. zák. může dojít pouze ve stadiu vyměřování a placení daně. Jestliže daň byla správně vyměřena a také zaplacená (sražena), nelze ve vztahu k takové dani spáchat trestný čin zkrácení daně. Proto k naplnění skutkové podstaty tohoto trestného činu nestačí pouhé neodvedení, případně nezaplacení daně, která byla řádně vyměřena a poplatníkem zaplacená. Pokud by pachatel neodvedla příslušným finančním orgánům daň ze mzdy, kterou vybral, šlo by popřípadě o rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví.

V souzeném případě bylo prokázáno, že daň ze mzdy byla jednotlivým pracovníkům dráhy řádně vyměřena a sražena a že obžalovaná částky odpovídající dani v celém rozsahu nepřevedla na účet finančního orgánu, přičemž byla vedena zájmem částkou připadající na neodvedenou daň zakrýt neoprávněné výběry v bance. Toto její jednání však nenaplnovalo znaky trestného činu zkrácení daně podle § 148 tr. zák. a soud prvního stupně proto pochybil, když obžalovanou uznal vinnou i tímto trestným činem.

Z těchto důvodů odvolací soud zrušil napadený rozsudek ve výroku o vině pod bodem 1, a znovu rozhodl tak, že na podkladě skutkového stavu správně zjištěného soudem prvního stupně uznal obžalovanou v tomto bodě vinnou pouze trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. b) a odst. 4 tr. zák.